

[Ministeren for Grønland.]

på landsrådets forretningsudvalg med hensyn til de nævnte priser, vil jeg sige, at det selvfølgelig også er rigtigt, som det ærede medlem hr. Rosing sagde, at man kunne spørge deroppe, og man kunne i øvrigt også spørge alle landsrådsmedlemmerne. Jeg skal overveje, hvordan vi bedst klarer dette spørgsmål.

Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen ville gerne have at vide, hvilken stilling jeg indtog til spørgsmålet om direkte skatter i Grønland, og jeg kan stadig væk sige, at dette spørgsmål må have sin behandling og få sin afgørelse, hvis en sådan kan findes, i Grønlandsudvalget af 1960.

Det ærede medlem fru Birthe Wetlesen savnede svar på spørgsmålet, om man stadig kan drive restaurationsvirksomhed i Grønland uden at svare afgifter. De afgifter, vi her taler om, skal i hvert fald svares på den måde, at de går ind i prisen, når man køber varen fra butikken. Men ellers er det rigtigt, at restaurationer drives skattefrit, og det er også rigtigt, at det kan være en ganske indbringende forretning, men det er lige så rigtigt, at det er ikke hvem som helst, der kan oprette en restauration, og vi har eksempler fra de senere år på, at der oven i købet er nedlagt temmelig mange, fordi kommunalbestyrelserne — og landsrådet med, naturligvis — mener, at der skal holdes hånd i hanke med den slags forretninger. Det har medført, at flere har måttet trække sig ud af dette erhverv i de seneste år. Men det er rigtigt, at der ikke er særlige afgifter.

(Kort bemærkning).

N. Chr. Christensen: Det ærede medlem hr. Vivike fandt anledning til at korrekse mig fra denne talerstol med en bemærkning om, at hvis han var minister for Grønland, ville han i hvert fald ikke svare på et bestemt spørgsmål. Jeg tror, jeg bør tilføje, at det er vist meget heldigt, at det ærede medlem ikke er minister for Grønland, og selv om man måske kan have sine besværligheder ved at finde en minister for Grønland, tror jeg, at den højtærede statsminister hverken nu eller senere vil komme til at tænke på hr. Vivike i denne forbindelse.

Formanden: Jeg gør opmærksom på, at det nu er hensigtsmæssigt at holde sig til selve sagen.

(Kort bemærkning).

Vivike: Det er ikke, fordi jeg er ude på at blive minister for Grønland, men jeg vil dog gøre opmærksom på, at ministeren for Grønland hedder Gam, og at finansministeren hedder Knudsen. Det burde det ærede medlem være klar over.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Peter Nielsen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om forhøjelse af prisen på klasselotteriets lodder m. v.

(Første behandling findes i tidenden sp. 1173, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Nina Andersen: Der foreligger en enstemmig betænkning fra udvalget, som foreslår, at det foreliggende lovforslag vedtages uændret. Der blev under første behandling rejst en række problemer, og der blev fremsat en hel del synspunkter, som naturligt er indgået som led i udvalgets arbejde. Vi kan ikke behandle denne sag vedrørende klasselotteriet, uden at vi tager vort udgangspunkt i betænkningen af 1956, hvor det hedder, at hvis fremtidige dyrtidstillæg til kollektørerne måtte medføre nedgang i lotteriets overskud, så måtte man dække

[Nina Andersen.]

denne med en passende indtægtsfremgang for kollektørerne ved en forhøjelse af provisionsindtægten gennem en udvidelse af lodantallet eller en forhøjelse af lodsedlernes pris.

Der er altså her to muligheder. Den første er at forøge loddernes antal, hvilket imidlertid efter nærmere eftersyn viste sig ikke at kunne give ret megen bonus. Det er sådan, at 87 pct. af lodsedlernes pris i øjeblikket går dels til gevinster, dels til provision, og forudsætter man denne fordeling fastholdt, og gennemfører man samtidig det, der blev modtaget med almindelig tilslutning her, at erstatningsloddene bortfalder, vil der ikke blive mere end 100 000 kr. tilbage, og det fylder jo ikke ret meget i denne forbindelse. Der var så den anden mulighed nemlig at forhøje prisen på lodderne, således som det er foreslået, med 20 kr. pr. lod til 140 kr. Denne forhøjelse vil dog ikke i sig selv give nogen væsentlig ændring i regnskabet stilling, for det gælder jo også for denne forhøjelse, at hvis man fastholdt den nuværende fordeling, ville 87 pct. gå til de to områder, jeg allerede har nævnt. Det var derfor, det samtidig blev foreslået, at man skulle sætte den procent af loddets pris, der anvendes til gevinst, ned fra 80 til 75, og også det er der enighed om. Men jeg vil dog bemærke, at man i denne forbindelse har drøftet kollektørernes løn. Der er opstået lidt mystik derved, at der har været tale om disse 322 kr., der bortfalder som dyrtidstillæg. Det er imidlertid kun en teknisk foranstaltning, en overførsel til en anden betegnelse, løn nemlig; de 322 kr. bliver hos kollektørerne, og der bliver altså også en lille forhøjelse af kollektørernes løn, ikke noget, man skal tale langt og længe om, det er meget lidt, men det kommer altså.

Dette, at man først og fremmest er gået ind for at forhøje loddernes pris og ikke for at forøge loddernes antal, betyder i alt fald ikke for mit parti, og vist heller ikke for noget af de andre, at man er uinteresset i, at finansministeren benytter sin bemyndigelse til at udvide lodantallet til 200 000. Finansministeren er selv indforstået med, at en sådan udvidelse skal finde sted på et eller andet tidspunkt. Det er jo stadig væk sådan, at det ikke er nemt at

få klasselotterilodder. Der kan måske være et enkelt sted, hvor der ikke er så stor efterspørgsel efter dem, men i landet taget som helhed er der betydelig efterspørgsel efter dem, og det vil derfor også være rimeligt, at der ved lejlighed sker en forøgelse af lodantallet. Jeg vil her henvise til udvalgets henstilling til finansministeren.

I udvalget har man naturligvis heller ikke kunnet undgå at snakke lidt om alle de private lotterier og om eventuelt overskud til sygdomsforebyggende foreninger o. s. v. Man har imidlertid kun nævnt det i betænkningen, men er ikke kommet med noget forslag, og det hænger vel sammen med, at udvalget, da man sidst behandlede sagen i udvalg, sluttede med at sige, at hele dette spørgsmål lå uden for udvalgets opgave.

Jeg vil gerne til dette og til bemærkninger om, at man kunne bruge klasselotteriets overskud til sygdomsforebyggelse, sige, at det er mit partis opfattelse, at sygdomsforebyggelse først og fremmest skal finansieres gennem offentlige midler. Der vil vi vil vi føje, at selv om vi ikke mener, at foreninger med sygdomsforebyggende formål bør være dem, der skaffer pengene til at bekæmpe visse former for sygdomme, så undervurderer vi dog ikke betydningen af disse private organisationer, først og fremmest fordi de penge, der derigennem kommer ind, kan bruges til forskellige undersøgelser, til en slags pionerarbejde, forsøg på at finde nye veje på den ene og den anden måde, og desuden fordi der derigennem skabes en interesse hos en betydelig mængde medborgere for det ene eller det andet af de sygdomsområder, som har betydning i befolkningens liv. Vi vil gerne understrege, at selv om vi har den opfattelse, at sygdomsbekæmpelse og sygdomsforebyggelse først og fremmest må være en offentlig opgave, anser vi det dog for at være værdifuldt at have de nævnte organisationer.

Til slut vil jeg henlede opmærksomheden på udtalelsen i betænkningen om mulighederne for en revision af loven. Det siges her, at klasselotteriets organisation og administration bygger på en lov fra 1869, og det er et spørgsmål, om den er tidssvarende. Ministeren har erklæret sig enig med udvalget i, at man inden for en overskuelig tid skal tage dette problem op.

[Nina Andersen.]

Med disse bemærkninger vil jeg anbefale, at man vedtager lovforslaget uændret.

Holger Hansen: Må jeg som indledning beklage, at dette lovforslag har skullet hastes igennem. Vel er det ikke den store politik, og vel er det et lille lovforslag, men alligevel må det forekomme mig urimeligt, at der ikke levnes ordentlig tid til at gennemgå de problemer, der kan foreligge. Der er i denne forbindelse, som det fremgår af betænkningen, ikke bare tale om problemer, der er affødt af lovforslaget, men også om overvejelser, der rækker videre.

Som allerede fremhævet ved lovforslagets første behandling må vi anse den forhøjelse af prisen på lodderne, som foreslås, for at være rimelig, men jeg er stadig ikke overbevist om det rigtige i at ændre procent-satsen, således at staten sikres en væsentlig større andel i lotteriets overskud. Det har der ikke været tid til en grundig undersøgelse af i udvalget, og det beklager jeg, idet det vist havde været rigtigt på lidt længere sigt at se på, om der skulle være andre muligheder.

Når vi alligevel er enige om at fremme dette lovforslag, skyldes det ikke mindst, at den højtærede minister stiller en revision af den gamle lov fra 1869 i udsigt. Under udvalgsbehandlingen er der gang på gang blevet peget på de store administrationsudgifter, men det har jo været umuligt at komme nærmere ind på dette. Jeg understreger også, at en revision af de gamle bestemmelser er yderst tiltrængt — vi beder så den højtærede minister ikke bie for længe.

Vi har i udvalget drøftet spørgsmålet om de mange lotterier, vi har hertillands. Vi har diskuteret, om det var muligt på en eller anden måde at støtte de organisationer med sygdomsbekæmpende og kulturelle formål, der gør et arbejde til gavn for samfundet, men opfattelsen har været den, at det ikke har været gøreligt inden for rammen af denne lovgivning. Personlig mener jeg, det kan være betænkeligt at forsøge på at lede disse udmærkede foreningers og institutioners indtægter gennem statskassen. Disse organisationer må have det, man måske kan kalde „frie penge“ til formål, der er uden for de bevilgende myndig-

heders kontrol. Mangt et fortræffeligt arbejde er gjort på disse felter, og arbejdet er gjort, netop fordi mennesker med særlige interesser er gået foran i en uegennyttig indsats. I adskillige tilfælde er det, der er begyndt på privat basis, blevet en samfundsopgave, og sådan vil udviklingen sikkert fortsætte — man kan blot tænke på den aktuelle situation omkring bekæmpelsen af kræften.

Skulle nogle af disse gode formål nyde godt af klasselotteriets overskud, kræver det, så vidt jeg kan se, en omorganisering af lotteriet. Man må jo huske, at dette lotteri kun bruges af en meget begrænset del af befolkningen, hvorimod de omtalte foreninger med deres lodsedler når ud til en langt større del af den danske befolkning. Derimod synes jeg det ville være en fordel, om disse organisationer kunne samarbejde ved etableringen af deres lodseddsalg og indsamlinger i øvrigt — nogle gør det allerede. Mon ikke mange penge kunne spares, om man fandt frem til et fælles apparat til at tilrettelægge indsamlinger? Dette kunne sikkert gøres, uden at man herved indskrænkede den gruppe, hver organisation eller forening traditionelt henvender sig til.

Til slut vil også jeg gerne understrege opfordringen i betænkningen til finansministeren om, når tiden er inde, at udvide antallet af klasselotterisedler. Det vil være med til at forbedre lotteriets økonomi, og det vil også være med til at forbedre kollektørernes indtægter i det omfang, nye lodder skal tillægges de gamle kollektører.

Med disse ord kan jeg anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Juul Madsen: For at dette lovforslag kunne få betydning for den serie i klasselotteriet, hvortil fornyelsen skal begynde den 3. april, var det nødvendigt, at sagen blev behandlet meget hurtigt. Det medførte, at der kun blev lejlighed til at føre ganske korte drøftelser i udvalget koncentreret på en dag, hvor der samtidig var finanslovdebat og en lang række førstebehandlinger i tinget, som bl. a. bevirkede, at flere af udvalgets medlemmer ikke kunne deltage i de drøftelser, der fandt sted. Jeg beklager i og for sig, at en lang række af de synspunkter, jeg ved er blevet draget frem i

[Juul Madsen.]

udvalget, ikke kunne få en mere gennemgribende bearbejdning, men da mit parti ikke af hensyn til det forhold, jeg nævnte indledningsvis, har villet hindre lovforslagets gennemførelse, har jeg for mit vedkommende bøjet af, og vi kan give vor tilslutning til selve lovforslaget.

Jeg vil imidlertid gerne i forbindelse med den drøftelse, der fandt sted i udvalget, have lov til at komme med et par principielle bemærkninger. Mit parti hilser med tilfredshed, at den højtærede finansminister, således som det er nævnt i betænkningen, har givet løfte om snarest muligt at tage klasselotteriets administration op til revision. Vi har som flere medlemmer af udvalget studset over, at der f. eks. bruges 1 mill. kr. alene til administration af selve direktoratet. Vi mener, at der i en tid, hvor så mange moderne hjælpemidler kan tages i anvendelse, skulle være mulighed for at nedbringe disse administrationsudgifter.

Endvidere vil jeg gerne understrege, at vi er tilfredse med, at det i udvalget har været drøftet — og jeg har forstået, at den højtærede minister ikke har stillet sig afvisende — at overskuddet i forbindelse med klasselotteriet skulle gå til sygdomsbekæmpende og kulturelle formål, som der står i betænkningen. Det har i denne forbindelse været drøftet at udvide antallet af lodder, og jeg vil gerne for mit vedkommende sige, at en sådan udvidelse for mig at se kun bør ske, hvis den kommer til at betyde, at man kan nedsætte prisen på lodderne, eller at det øgede beløb, der kommer ind, går til et særligt formål. Jeg har ikke lyst til at støtte en lovgivning, der ad den vej fører flere midler ind i statskassen.

Jeg nævnte ved første behandling, og det har også været drøftet i udvalget, at når de sygdomsbekæmpende foreningers provenu sidste regnskabsår har været 3 750 000 kr. og klasselotteriets nettoprovener efter dette lovforslag skulle blive 2 740 000 kr., så skulle der vel — efter en tilstrækkelig stor udvidelse af antallet af lodder — kunne skabes basis for, at de penge, der nu gennem lodsedler og mærkedage skaffes til de sygdomsbekæmpende foreninger, blev skaffet over klasselotteriet og klasselotteriets salgsapparat. Det ville medføre, at vi kunne

spare disse foreninger for de ca. 300 000 kr., de i øjeblikket anvender til administrationsudgifter.

Derfor skal jeg i forbindelse med de drøftelser, der har fundet sted i udvalget, og de tanker, der ikke blev tid til at drøfte nærmere, henstille, at den højtærede finansminister tager de synspunkter, jeg her har fremført, med i sine overvejelser, når den bebudede revision af loven skal finde sted, således at der herigennem kunne skaffes penge til de sygdomsbekæmpende foreninger og spares administration. Vi kunne på den måde skaffe frie penge til et stort og nyttigt arbejde.

Axel Sørensen: Udvalget er ifølge betænkningen enig om at indstille lovforslaget til vedtagelse, og da man har fået løfte om, at den lov, klasselotteriet bygger på, skal tages op til drøftelse, skal jeg indskrænke mig til ganske få bemærkninger. Det kan jo forudses, at det måske kommer til at berøre de kollektører, der i øjeblikket udfører arbejdet for klasselotteriet.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvor vidt klasselotteriets overskud skal gå i statskassen eller skal gå til sygdomsforebyggende formål, mener jeg, at staten som sådan bør træde stærkere ind i billedet end de private indsamlinger.

Med disse bemærkninger skal jeg tilsige støtte til lovforslagets gennemførelse.

Skræppenborg-Nielsen: Jeg skal ganske kort henvise til betænkningen og i øvrigt som de foregående ordførere sige, at 1 mill. kr. i administrationsudgifter for et lotteri som dette forekommer mig at være meget, og hertil kommer, at kollektørernes løn ikke er medregnet. Det tror jeg vi skal se lidt nærmere på.

De foregående talere har talt om, at midlerne til sygdomsforebyggende formål skulle fremskaffes på anden måde end hidtil. Jeg sagde allerede ved første behandling af dette lovforslag, at jeg synes, vi skulle holde op med alt det vrøvl — for at sige det venligt: holde op med al den snak — for det er jo det, det er. Det er ikke de sygdomsforebyggende foreninger — de 7 foreninger, det her drejer sig om — der skal løse disse store opgaver, de har taget op, det er staten, der har forpligtelsen med

[Skræppenborg-Nielsen.]

hensyn til disse svære sygdommes bekæmpelse, og det må være statens mål at løse de økonomiske problemer, der er kædet hertil. De $3\frac{3}{4}$ mill. kr., som disse syv foreninger, gigtforeningen, børnelammelsesforeningen o. s. v., kan indsamle ved deres lotterier, forslår faktisk som en skrædder i helvede. Staten må efter vor opfattelse træde til og gøre det snart.

Det er blevet nævnt, at vi har haft meget lidt tid til at behandle lovforslaget. Det er rigtigt. Jeg tror, det var det ærede medlem hr. Juul Madsen, der sagde, at vi havde bøjet af for at få lovforslaget færdigbehandlet. Det er også rigtigt, men så melder spørgsmålet sig: hvor længe skal ærede medlemmer af det høje ting stadig væk bøje af, hvor længe skal vi finde os i en sådan uanstændig behandling, som i hvert fald dette lovforslags behandling er udtryk for? Det er ikke alene dette lovforslag, det gælder, det er også andre, og det samme foregår i finansudvalget. Det må være sådan, at vi, der er valgt for at varetage vore vælgeres interesser, i hvert fald får tid til at spekulere over, hvad det er, vi har med at gøre.

Birthe Wetlesen: Dette lovforslag gav allerede ved første behandling en række af de ærede ordførere såvel som den højtærede minister anledning til at komme ind på diverse former for lotterispil, spillekasinoer og lotto. Jeg forstod også på den højtærede minister, at han egentlig så med velvilje på kasino og lotto. I denne forbindelse vil jeg gerne sige, at det gør mit parti ikke. Det er efter vor mening ingen sund måde at komme til penge på, og for de fleste af disse spils vedkommende er det således, at det kun er en uhyre lille del af spillerne, der får fortjeneste; det store flertal mister penge derved, i nogle tilfælde endda mange penge. Nu er det vel imidlertid således, at der i befolkningen er en vis trang til lotterispil, og at det hæderkronede klasselotteri på tilforladelig måde tilfredsstiller folks spilletrang. Imidlertid anser vi det for absolut rimeligt, at spillerne gennem en forhøjelse af prisen på lodsedler bidrager til dækning af lotteriets som følge af prisstigninger forøgede udgifter, skønt kollektørernes indtægtsforøgelse synes at være

illusorisk, hvis dyrtidstillægget skal formindskes og den særlige købelodspris, som gav kollektørerne en indtægt på ca. 150 kr. årlig, skal bortfalde. Vi vil derfor overveje, om vi vil stemme for lovforslaget ved tredje behandling.

Finansministeren (Hans R. Knudsen):

Trods de mange bemærkninger her ved anden behandling og trods utilfredsheden med den tid, der har været til udvalgsarbejdet, kan den kendsgerning ikke skjules, at der alligevel er enighed i udvalget og hos alle ordførerne, bortset fra den sidste ærede taler, om gennemførelsen af dette lille — jeg siger lille — lovforslag uden ændringer. Det vil jeg gerne takke udvalget for.

Udvalget har ønsket, at selve klasselotteriets organisation, som bygger på en lov fra 1869, bliver taget op til revision; jeg vil gerne gøre opmærksom på, at lotteriloven er justitsministeriets lov, men det kan være rimeligt, at man inden for de to ministerier overvejer en revision af denne lov.

Hvad angår det andet kardinalpunkt, bemyndigelsen til at udvide antallet af lodsedler, skal jeg gerne her bekræfte, at vi overvejer en sådan udvidelse. Der er imidlertid visse hensyn, der bør tages; det har jeg redegjort for over for udvalget, og jeg forstår også, at man erkender, at der skal tages hensyn til de to andre lotterier, vi har; landbrugslotteriet og varelotteriet. Det vil sikkert ikke være praktisk, at en udvidelse af antallet af lodder netop falder sammen med en prisforhøjelse, men når disse hensyn i øvrigt er tilgodeset, vil spørgsmålet om en udvidelse blive taget op.

Det ærede medlem hr. Holger Hansen beklagede, at dette lovforslag hastes igennem, og at der ikke blev tid til at diskutere alle de problemer, som man i udvalget gerne ville have haft mere tid til at behandle. Jeg tror, det ærede medlem hr. Skræppenborg-Nielsen var endnu mere stærk i sine udtalelser, idet han ligefrem betegnede det som uanstændigt, at lovforslaget blev hastet igennem. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det, der her er foreslået, sådan set ikke har noget med lotteriloven at gøre. Jeg indrømmer, at hvis alle de problemer, udvalget har interesseret sig for og disku-

[Finansministeren.]

teret — hvad der i høj grad var beretiget — skulle have været ordnet eller man skulle have fundet frem til ændringer på disse områder, måtte man have foretaget en revision af selve lotteriloven. Det er det, jeg har stillet i udsigt, og dér vil det være helt nødvendigt, at udvalget får betydelig mere tid til sin rådighed, end det har haft til behandlingen af dette lovforslag. Men jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det foreliggende lovforslag omfatter kun disse to specielle ting: en forhøjelse af lodseddelprisen, som jeg mener udvalget har fået vældig godt begrundet og også er enig i, og en nedsættelse af gevinstprocenten fra 80 til 75. Jeg tror, det ærede medlem hr. Holger Hansen i sine beklagelser også sagde, at udvalget ikke har haft tid til en grundig undersøgelse af nødvendigheden af at nedsætte gevinstandelen fra 80 pct. til 75 pct. Jeg har allerede i et samråd med udvalget gjort rede for, at man ikke kunne få de tilstrækkelige midler frem, hvis man blot forhøjede prisen på lodderne, for en sådan forhøjelse alene ville jo indebære, at af denne forhøjelse skulle de 80 pct. anvendes til gevinster. Jeg tror, det ærede medlem fru Nina Andersen var inde på, at 87 pct. var beslagnagt på forhånd. Ja, ikke alene 87 pct., de 7 pct. ud over de 80 er det, som kollektørerne får, men herudover er der 7 pct. til, som er beslagnagt. Jeg synes imidlertid, det har ligget helt klart, at skulle man få flere penge ind, var det nødvendigt at nedsætte gevinstandelen fra 80 pct. til 75 pct., og jeg har under samrådet med udvalget opfattet, at det også stod helt klart for udvalgets medlemmer, at det problem i hvert fald var grundigt undersøgt.

Dernæst vil jeg gerne lige sige en bemærkning om de udtalelser, der går ud på at gøre klasselotteriet til et lotteri, hvorved man særlig kunne støtte de sygdomsbekæmpende foreninger. Jeg vil gerne straks sige, at jeg ikke er nogen tilhænger i almindelighed af et æskesystem. Jeg tror ikke på, at det forenkler eller gavner, at man sådan sætter be-

stemte penge, der kommer ind bestemte steder, af til bestemte formål. Det kunne være et argument for at lade klasselotteriets overskud gå til bestemte sygdomsbekæmpende formål, hvis dette i sig selv kunne animere til større spillelyst, men det tror jeg nu engang ikke på, for folk spiller af andre grunde, og jeg tror slet ikke, at der overhovedet er argumenter for at lave et sådant æskesystem på dette område.

Det ærede medlem hr. Skræppenborg-Nielsen omtalte de store udgifter ved administrationen. Det er ikke alene udgifter til klasselotteriets administration, det er også udgifter til klasselotteriets hovedkollektion. Der er under udvalgsarbejdet og i samrådet givet en specifikation i hvert fald i hovedtrækkene over disse udgifter, men det er naturligvis som mange af de spørgsmål, som er berørt, ting, som kan tages op til en grundigere revision, når vi får selve lotteriloven til nærmere behandling. Jeg har allerede erklæret, at jeg tror, at den højtærede justitsminister også er indforstået med, at en sådan revision må foretages.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Uanset at udvalget i sin betænkning jo alene sigter på en revision af 1869-loven for så vidt angår klasselotteriet, har jeg forstået på de ærede ordførere, at man i udvalget også har drøftet spørgsmålet om justitsministeriets administration af bortlodninger o. s. v. Loven af 1869 sammen med indsamlingsloven af 1934 danner jo grundlaget for justitsministeriets administration af bortlodninger, indsamlinger, mærkedage o. s. v., og det er naturligvis klart, at også jeg i de forløbne år har haft lejlighed til at beskæftige mig med disse problemer.

Jeg erkender da uden videre, at vi er kommet i en situation, hvor vi har temmelig mange landslotterier, temmelig mange mærkedage, vi har mange bortlodninger, som ofte overlapper hinanden. Vi plages med offentlige tombolaer for slet ikke at tale om andespil. Alt dette har naturligvis gjort, at

[Justitsministeren.]

jeg for år tilbage bad embedsmændene i justitsministeriet se på, om det var muligt at revidere denne lovgivning med henblik på en sanering af hele dette område; men med skam at melde må jeg erkende, at da jeg så resultatet, veg jeg tilbage. Trods alt har vi dog på det grundlag, vi har — det delvis århundredgamle grundlag — fået opbygget en praksis, som så nogenlunde kan gå.

Nu har imidlertid den højtærede finansminister formentlig under et voldsomt pres i udvalget givet tilsagn om, at finansministeriet og justitsministeriet i fællesskab skal prøve at finde frem til en revision på dette område. Det er klart, at så går vi på den igen. Vi håber så at finde en vis inspiration også i finansministeriet.

Uanset at jeg havde lejlighed til at overvære første behandling af dette lovforslag, hæftede jeg mig desværre ikke ved, at det ærede medlem hr. Juul Madsen stillede mig et direkte spørgsmål. En af ordførerne i dag berørte også dette problem; det er spørgsmålet om spillekasinoer. Jeg har i de år, jeg har været justitsminister, gentagne gange afslået andragender om oprettelse af spillekasinoer, senest for en måneds tid siden. Det var formentlig inspireret af den højtærede finansministers venlige udtalelser til disse mennesker, men andragendet blev altså afslået. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at skal der gives tilladelse til spillekasinoer her i landet, må jeg mene, at det forudsætter en ændring af straffelovens bestemmelse om hasardspil. Jeg har ingen trang til at komme med et sådant ændringsforslag.

Juul Madsen: Jeg takker den højtærede justitsminister for besvarelsen af det spørgsmål, jeg stillede ved første behandling. Jeg er meget tilfreds med det svar, den højtærede minister gav. For mit vedkommende har jeg gjort det helt klart, hvorledes jeg ser på disse ting.

Må jeg sige til den højtærede finansminister, at der er i hvert tilfælde ét argument for at lade overskuddet fra klasselotteriet gå til sygdomsbekæmpende foreninger, og det er, at det efter manges opfattelse ikke er særlig tiltalende, at staten tjener på disse spil. Det var mere tiltalende,

at vi i stedet for de mange mærkedage og landslotterier, som den højtærede justitsminister omtalte, fik en samlet ordning på disse ting, således at de frie penge, som disse store foreninger skal bruge ved siden af andre midler, de måske kan skaffe, bringes til veje på en ordentlig måde, og således at vi fremover kunne undgå det tryk, vi på mange måder er udsat for med disse mange henvendelser, vi fra alle sider får om opgaver, der skal løses, og penge, der skal skaffes.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1-3 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om forlængelse af lov om valutaforhold m. v.

(Første behandling findes i tidenden sp. 1030, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 55).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Chr. Christiansen: Som det fremgår af betænkningen, er der et lille redaktionelt ændringsforslag, hvad jeg gerne vil nævne. Som det fremgår af betænkningen, har det udvalg, der har været nedsat, haft samråd med den højtærede handelsminister og den højtærede udenrigsminister og fået meget værdifulde redegørelser for de for-